

บทที่ 4

ผลการวิจัย : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

งานวิจัยเรื่อง “คุณค่าตราแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านการเรียนรู้ทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยว: กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ประเทศไทย” คณะผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากนักท่องเที่ยวโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ – นักท่องเที่ยว

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยว โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จ.เพชรบุรี

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	192	45.82
- หญิง	227	54.18
รวม	419	100.00
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 25 ปี	73	17.42
- 25-34 ปี	183	43.68
- 35-44 ปี	101	24.10
- 45-54 ปี	47	11.22
- 55-64 ปี	11	2.63
- 65 ปีขึ้นไป	4	.95
รวม	419	100.00
3. สถานภาพ		
- โสด	214	51.07
- สมรส/อยู่ด้วยกัน	168	40.10

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
- ม่าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	37	8.83
รวม	419	100.00
4. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	113	26.97

- ปริญญาตรี	251	59.90
- สูงกว่าปริญญาตรี	55	13.13
รวม	419	100.00
5. อาชีพ		
- ผู้เชี่ยวชาญมืออาชีพ	57	13.60
- ผู้บริหาร/จัดการ/พนักงานระดับอาวุโส	28	6.68
- พนักงานทางด้านการค้า	61	14.56
- ผู้ใช้แรงงานในการผลิต	38	9.07
- เกษตรกร	11	2.62
- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	95	22.67
- แม่บ้าน/เกษียณ/ว่างงาน	15	3.58
- นักศึกษา/นักเรียน	60	14.32
- ผู้ประกอบการ	44	10.50
- อื่นๆ	10	2.38
รวม	419	100.00
6. รายได้ครัวเรือนต่อเดือน		
- ต่ำกว่า 6,750 บาท	39	9.31
- 6,750-13,499 บาท	87	20.76
- 13,500-26,999 บาท	112	26.73
- 27,000-40,499 บาท	87	20.76
- 40,500-53,999 บาท	35	8.35
- 54,000-67,499 บาท	22	5.25
- 67,500-80,999 บาท	11	2.62
- 81,000-94,499 บาท	9	2.16
- 94,500-107,999 บาท	6	1.43
- 108,000 บาทขึ้นไป	11	2.63
รวม	419	100.00
7. ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน		
- กรุงเทพมหานคร	259	61.81
ตารางที่ 4.1 (ต่อ)		
ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
- ภาคกลาง	80	19.09
- ภาคตะวันออก	20	4.77
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	14	3.34
- ภาคตะวันตก	16	3.82
- ภาคเหนือ	8	1.91
- ภาคใต้	22	5.26
รวม	419	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (54.18%) อายุ 25-34 ปี (43.68%) มีสถานภาพโสด (51.07%) มีระดับการศึกษาปริญญาตรี (59.90%) เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (22.67%) มีรายได้ครัวเรือนต่อเดือน 13,500-26,999 บาท (26.73%) และมีที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน คือ กรุงเทพมหานคร (61.81%)

4.1.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวทั่วไปในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

ตารางที่ 4.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวทั่วไปที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

พฤติกรรมการท่องเที่ยวทั่วไปที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานรวมครั้งนี้ด้วย ค่าต่ำสุด = 1 ครั้ง, ค่าสูงสุด = 40 ครั้ง (n = 419)	\bar{X} 3.06	SD 3.710
2. ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้รวมทั้งหมด ค่าต่ำสุด = 1 วัน, ค่าสูงสุด = 7 วัน (n = 419)	\bar{X} 2.00	SD .929
3. รูปแบบการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน		
- มาด้วยตนเองกับครอบครัว	197	47.02
- มาด้วยตนเองกับเพื่อน	197	47.02
- นัดกับเพื่อนผ่านสื่อออนไลน์	2	.47
- อื่นๆ เช่น ทักษะศึกษา กิจกรรมปลูกป่ากับบริษัท	23	5.49
รวม	419	100.00
4. แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานที่ประทับใจมาก (ตอบได้หลายข้อ)		
- เขาพะเนินทุ่ง	264	23.72

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวทั่วไปที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	จำนวน	ร้อยละ
- จุดชมทะเลหมอก กม.36	230	20.66
- ชมความงามริมทางสายวังวน-น้ำตกทอทิพย์	46	4.13
- ชมความงามสองฝั่งแม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำบางกลอย	52	4.67
- ถ้ำค้างคาว	24	2.16
- ถ้ำวิมาน	7	.63
- ถ้ำหัวช้าง	8	.71
- ทะเลสาบอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน	259	23.27
- น้ำตกกระดังลา	7	.63
- น้ำตกชลนาฏ	5	.45
- น้ำตกทอทิพย์	53	4.76
- น้ำตกธารทิพย์	13	1.17
- น้ำตกปราณบุรี	11	.99
- น้ำตกป่าละอู	90	8.09

- น้ำตกแม่สะเลียงหรือน้ำตกเสลียง	8	.72
- น้ำตกห้วยป่าเลา	4	.36
- น้ำตกห้วยป่าเงา	2	.18
- น้ำตกหินลาด	9	.81
- ผาบน้ำหยด	11	.99
- ลานหินฆวนหรือเขาปะการัง	10	.90
รวม	1,113	100.00
5. กิจกรรมที่สนใจและมีส่วนร่วมในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน (ตอบได้หลายข้อ)		
- ดูนก	130	9.08
- ดูผีเสื้อ	134	9.36
- ดูดาว	81	5.66
- ชมพันธุ์ไม้	80	5.59
- ส่องสัตว์	35	2.45
- ดูทะเลหมอก	241	16.84
- ล่องแพ/ล่องเรือ	123	8.60
- แคมป์ปิ้ง	193	13.49
- เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	85	5.94
- ชมทิวทัศน์	194	13.56
- เที่ยวถ้ำ/ธรณีวิทยา	24	1.68

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ไปที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	จำนวน	ร้อยละ
- เที่ยวน้ำตก	103	7.19
- อื่นๆ เช่น ทำโปงเทียม ดูค้างคาว	8	.56
รวม	1,431	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานรวมครั้งนี้ด้วยโดยเฉลี่ยประมาณ 3 ครั้ง ($\bar{X} = 3.06$) มีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้รวมทั้งหมดโดยเฉลี่ย 2 ครั้ง ($\bar{X} = 2.00$) และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน คือ มาด้วยตนเองกับครอบครัว และมาด้วยตนเองกับเพื่อน (47.02% เท่ากัน) มีแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานที่ประทับใจมาก คือ เขาพะเนินทุ่ง (23.72%) มีกิจกรรมที่สนใจและมีส่วนร่วมในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน คือ ดูทะเลหมอก (16.84%)

ตารางที่ 4.3 เหตุจูงใจให้มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

เหตุจูงใจให้มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	ระดับการจูงใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ชมความสวยงามของทัศนียภาพ	5.67	1.246	มาก	3

2. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่และแตกต่าง	5.37	1.221	มาก	4
3. เพื่อผจญภัย	4.98	1.395	ค่อนข้างมาก	6
4. เพื่อความเพลิดเพลินกับเพื่อนและครอบครัว	5.78	1.132	มาก	2
5. เพื่อผ่อนคลาย	5.93	1.071	มาก	1
6. เพื่อเรียนรู้ธรรมชาติและชีวิตสัตว์ป่า	5.24	1.391	ค่อนข้างมาก	5
7. เพื่อพบปะและสมาคมกับกลุ่มที่เดินป่าด้วยกัน	4.83	1.660	ค่อนข้างมาก	7

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีเหตุจูงใจให้มาท่องเที่ยวในระดับมาก ในเรื่อง เพื่อผ่อนคลาย ($\bar{X} = 5.93$) รองลงมาคือ เพื่อความเพลิดเพลินกับเพื่อนและครอบครัว ($\bar{X} = 5.78$) ชมความสวยงามของทัศนียภาพ ($\bar{X} = 5.67$) และเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่และแตกต่าง ($\bar{X} = 5.37$) นักท่องเที่ยวมีเหตุจูงใจให้มาท่องเที่ยวในระดับค่อนข้างมาก ในเรื่องเพื่อเรียนรู้ธรรมชาติและชีวิตสัตว์ป่า ($\bar{X} = 5.24$) เพื่อผจญภัย ($\bar{X} = 4.98$) และเพื่อพบปะและสมาคมกับกลุ่มที่เดินป่าด้วยกัน ($\bar{X} = 4.83$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ประสบการณ์การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ในเรื่องต่างๆ

ประสบการณ์การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ในเรื่องต่างๆ	ระดับประสบการณ์			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ความสนุก	5.60	1.148	มาก	6
2. รู้สึกตื่นตัว ประทับใจ	5.56	1.082	มาก	7
3. เพลิดเพลิน	5.76	1.032	มาก	4
4. หลุดพ้นจากชีวิตการทำงาน	5.92	1.147	มาก	3
5. หลุดพ้นจากความจำเจซ้ำซาก	5.97	1.108	มาก	1
6. หลุดพ้นจากความสับสนวุ่นวายของผู้คน	5.96	1.151	มาก	2
7. มีความรู้ด้านธรรมชาติ / พันธุ์พืช	4.94	1.491	ค่อนข้างมาก	12
8. ทำให้เกิดความรู้สึที่ดีต่อสัตว์ป่า	5.26	1.316	ค่อนข้างมาก	9
9. ทำให้เกิดความรู้ด้านเส้นทางเดินป่า	4.95	1.526	ค่อนข้างมาก	11
10. ความงดงามของธรรมชาติ เช่น กล้วยไม้ป่า	5.02	1.421	ค่อนข้างมาก	10
11. ความงดงามของทัศนียภาพ เช่น ทะเลหมอก	5.63	1.304	มาก	5
12. ความงดงามของสัตว์ป่า เช่น ผีเสื้อ นก ฯลฯ	5.37	1.370	มาก	8
ประสบการณ์การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ในเรื่องต่างๆ โดยรวม	5.50	.857	มาก	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีประสบการณ์การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ในเรื่องต่างๆ โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 5.50$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า นักท่องเที่ยวมีประสบการณ์การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานในระดับมาก ในเรื่อง หลุดพ้นจากความจำเจซ้ำซาก ($\bar{X} = 5.97$) รองลงมาคือ หลุดพ้นจากความสับสนวุ่นวายของผู้คน ($\bar{X} = 5.96$) หลุดพ้นจากชีวิตการทำงาน ($\bar{X} = 5.92$) เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 5.76$) ความงดงามของทัศนียภาพ เช่น ทะเลหมอก ($\bar{X} = 5.63$) ความสนุก ($\bar{X} = 5.60$) รู้สึกตื่นตัว

ประทับใจ ($\bar{X} = 5.56$) ความงามของสัตว์ป่า เช่น ผีเสื้อ นก ฯลฯ ($\bar{X} = 5.37$) นักท่องเที่ยวมีประสบการณ์การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานในระดับค่อนข้างมาก ในเรื่องทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสัตว์ป่า ($\bar{X} = 5.26$) ความงามของธรรมชาติ เช่น กล้วยไม้ป่า ($\bar{X} = 5.02$) ทำให้เกิดความรู้ด้านเส้นทางเดินป่า ($\bar{X} = 4.95$) และมีความรู้ด้านธรรมชาติ/พันธุ์พืช ($\bar{X} = 4.94$) ตามลำดับ

4.1.3 การเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ประกอบด้วย (1) ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านความรู้สึก ด้านอารมณ์ ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้ (2) ความคุ้มค่าที่รับรู้ (3) ผลประโยชน์ตามหน้าที่ เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น (4) ผลประโยชน์ทางอารมณ์/ความรู้สึก (5) ผลประโยชน์ที่แสดงความเป็นตัวของตัวเอง (6) การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว (7) ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว (8) ความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต (9) ความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อให้กับบุคคลอื่น (10) ปัญหาอุปสรรคจากการท่องเที่ยว (11) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน (12) กิจกรรมที่ชอบ/ประทับใจในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

1) ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านความรู้สึก ด้านอารมณ์ ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้

1.1) ด้านความรู้สึก

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านความรู้สึก

ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านความรู้สึก	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. รู้สึกประทับใจอย่างมาก ในการท่องเที่ยวที่นี้ทั้งในด้านการพบเห็น/สัมผัสธรรมชาติ	5.59	1.132	ดี	1
2. การท่องเที่ยวที่ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเปลี่ยนแปลงที่ดีในประสาสัมผัสทั้ง 5	5.33	1.086	ดี	3
3. อุทยานแห่งชาติ แก่งกระจานสามารถกระตุ้นประสาสัมผัสทั้ง 5	5.35	1.165	ดี	2
ด้านความรู้สึกโดยรวม	5.42	.983	ดี	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยวด้านความรู้สึกโดยรวมในระดับดี ($\bar{X} = 5.42$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยวด้านความรู้สึกในระดับดีทุกข้อ ดังนี้ ในเรื่องรู้สึกประทับใจอย่างมากในการท่องเที่ยวที่นี้ทั้งในด้านการพบเห็น/สัมผัสธรรมชาติ

($\bar{X} = 5.59$) รองลงมาคือ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานสามารถกระตุ้นประสาทสัมผัสทั้ง 5 ($\bar{X} = 5.35$) และการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเปลี่ยนแปลงที่ดีในประสาทสัมผัสทั้ง 5 ($\bar{X} = 5.33$) ตามลำดับ

1.2) ด้านอารมณ์

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านอารมณ์

ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านอารมณ์	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานกระตุ้นความรู้สึกที่ดีอย่างมาก	5.48	1.154	ดี	1
2. มีความผูกพันด้านอารมณ์กับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	5.30	1.193	ดี	3
3. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานสามารถสร้างความรู้สึกมากมาย	5.42	1.129	ดี	2
ด้านอารมณ์โดยรวม	5.40	1.012	ดี	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยวด้านอารมณ์โดยรวมในระดับดี ($\bar{X} = 5.40$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยวด้านอารมณ์ในระดับดีทุกข้อ ดังนี้ ในเรื่องการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานกระตุ้นความรู้สึกที่ดีอย่างมาก ($\bar{X} = 5.48$) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานสามารถสร้างความรู้สึกมากมาย ($\bar{X} = 5.42$) และมีความผูกพันด้านอารมณ์กับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ($\bar{X} = 5.30$) ตามลำดับ

1.3) ด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านพฤติกรรม

ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านพฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานทำให้มีกิจกรรมทางร่างกาย	5.37	1.237	ดี	1
2. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานทำให้มีประสบการณ์ของร่างกาย	5.29	1.155	ค่อนข้างดี	2
3. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีเป้าหมายไปที่กิจกรรม การกระทำต่างๆ	5.29	1.220	ค่อนข้างดี	3
ด้านพฤติกรรมโดยรวม	5.31	1.084	ดี	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านพฤติกรรมโดยรวมในระดับดี ($\bar{X} = 5.31$) เมื่อพิจารณา รายชื่อพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านพฤติกรรมในระดับดี ในเรื่องการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานทำให้มีกิจกรรมทางร่างกาย ($\bar{X} = 5.37$) รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านพฤติกรรมในระดับค่อนข้างดี ในเรื่องการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานทำให้มีประสบการณ์ของร่างกาย ($\bar{X} = 5.29$) และการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีเป้าหมายไปที่กิจกรรม การกระทำต่างๆ ($\bar{X} = 5.29$) ตามลำดับ

1.4) ด้านความรู้

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านความรู้

ความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านความรู้	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานทำให้เกิดกระบวนการทางความคิด	5.25	1.203	ค่อนข้างดี	2
2. การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเป็นอาหารสมอง	5.27	1.220	ค่อนข้างดี	1
3. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานกระตุ้นพฤติกรรมแก้ปัญห	5.17	1.243	ค่อนข้างดี	3
ด้านความรู้โดยรวม	5.23	1.093	ค่อนข้างดี	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านความรู้โดยรวมในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 5.23$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นจากประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านความรู้ในระดับค่อนข้างดีทุกข้อ ดังนี้ ในเรื่องการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเป็นอาหารสมอง ($\bar{X} = 5.27$) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานทำให้เกิดกระบวนการทางความคิด ($\bar{X} = 5.25$) และการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานกระตุ้นพฤติกรรมแก้ปัญห ($\bar{X} = 5.17$) ตามลำดับ

2) ความคุ้มค่าที่รับรู้

ตารางที่ 4.9 ความคุ้มค่าที่รับรู้จากการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ความคุ้มค่าที่รับรู้จากการท่องเที่ยว	ระดับความคุ้มค่า
--------------------------------------	------------------

	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีความเหมาะสม	5.58	1.226	มาก	3
2. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีผลประโยชน์มากกว่าเงินที่จ่าย	5.58	1.198	มาก	2
3. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีความคุ้มค่าเงินเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ	5.71	1.144	มาก	1
ความคุ้มค่าที่รับรู้จากการท่องเที่ยวโดยรวม	5.62	1.060	มาก	-

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความคิดเห็นด้านความคุ้มค่าที่รับรู้จากการท่องเที่ยวโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 5.62$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านความคุ้มค่าที่รับรู้จากการท่องเที่ยวในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ในเรื่องการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีความคุ้มค่าเงินเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 5.71$) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีผลประโยชน์มากกว่าเงินที่จ่าย ($\bar{X} = 5.58$) และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 5.58$) ตามลำดับ

3) ผลประโยชน์ตามหน้าที่

ตารางที่ 4.10 ผลประโยชน์ตามหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น

ผลประโยชน์ตามหน้าที่ เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น	ระดับผลประโยชน์			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น	5.26	1.145	ค่อนข้างมาก	1
2. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานสามารถตอบสนองความต้องการได้ เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยว	5.19	1.051	ค่อนข้างมาก	2

อื่น				
3. ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น	5.18	1.051	ค่อนข้างมาก	4
4. ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น	5.18	1.039	ค่อนข้างมาก	3
ผลประโยชน์ตามหน้าที่ เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นโดยรวม	5.22	.916	ค่อนข้างมาก	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน มีความคิดเห็นด้านผลประโยชน์ตามหน้าที่ เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นโดยรวมในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.22$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านผลประโยชน์ตามหน้าที่ เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นในระดับค่อนข้างมากทุกข้อ ดังนี้ ในเรื่องการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ($\bar{X} = 5.26$) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน สามารถตอบสนองความต้องการได้ เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ($\bar{X} = 5.19$) และความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ($\bar{X} = 5.18$) และความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ($\bar{X} = 5.18$) ตามลำดับ

4) ผลประโยชน์ทางอารมณ์/ความรู้สึก

ตารางที่ 4.11 ผลประโยชน์ทางอารมณ์ที่มีต่ออุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน

ผลประโยชน์ทางอารมณ์/ความรู้สึก	ระดับผลประโยชน์			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. รู้สึกอบอุ่นในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน	5.65	1.117	มาก	3
2. รู้สึกเพลิดเพลินในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน	5.71	1.027	มาก	1
3. รู้สึกตื่นเต้นในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน	5.68	1.052	มาก	2
ผลประโยชน์ทางอารมณ์/ความรู้สึกโดยรวม	5.68	.942	มาก	-

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระเจาน มีความคิดเห็นด้านผลประโยชน์ทางอารมณ์/ความรู้สึกโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 5.68$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านผลประโยชน์ทางอารมณ์/ความรู้สึกในระดับมากทุกข้อ

ดังนี้ ในเรื่องรู้สึกเพลิดเพลินในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ($\bar{X} = 5.71$) รองลงมาคือ รู้สึกตื่นเต้นในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ($\bar{X} = 5.68$) และรู้สึกอบอุ่นในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ($\bar{X} = 5.65$) ตามลำดับ

5) ผลประโยชน์ที่แสดงความเป็นตัวของตัวเอง

ตารางที่ 4.12 ผลประโยชน์ที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ผลประโยชน์ที่แสดงความเป็นตัวของตัวเอง	ระดับผลประโยชน์			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานบ่งบอกถึงบุคลิกลักษณะของตน	5.11	1.270	ค่อนข้างมาก	1
2. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานสะท้อนถึงตัวตนที่แท้จริง	5.09	1.253	ค่อนข้างมาก	3
3. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานส่งเสริมภาพลักษณ์ของตน	5.10	1.247	ค่อนข้างมาก	2
4. การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานส่งเสริมบทบาททางสังคม	5.07	1.338	ค่อนข้างมาก	4
ผลประโยชน์ที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองโดยรวม	5.09	1.141	ค่อนข้างมาก	-

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความคิดเห็นด้านผลประโยชน์ที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองโดยรวมในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.09$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านผลประโยชน์ที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองในระดับค่อนข้างมากทุกข้อ ดังนี้ ในเรื่องการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานบ่งบอกถึงบุคลิกลักษณะของตน ($\bar{X} = 5.11$) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานส่งเสริมภาพลักษณ์ของตน ($\bar{X} = 5.10$) การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานสะท้อนถึงตัวตนที่แท้จริง ($\bar{X} = 5.09$) และการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานส่งเสริมบทบาททางสังคม ($\bar{X} = 5.07$) ตามลำดับ

6) การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.13 การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว	ระดับการรู้จัก			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. รู้จักอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเป็นอย่างดี	4.98	1.519	ค่อนข้างมาก	4
2. สามารถจินตนาการลักษณะของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานได้	5.13	1.363	ค่อนข้างมาก	3
3. ลักษณะบางประการของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเข้ามาอยู่ในความทรงจำอย่างรวดเร็ว	5.16	1.366	ค่อนข้างมาก	2

4. สามารถระลึกชื่อของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานได้เป็นอย่างดี	5.28	1.293	ค่อนข้างมาก	1
การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยวโดยรวม	5.13	1.109	ค่อนข้างมาก	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีการรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.13$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยวในระดับค่อนข้างมากทุกข้อ ดังนี้ ในเรื่องสามารถระลึกชื่อของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 5.28$) รองลงมาคือ ลักษณะบางประการของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเข้ามาอยู่ในความทรงจำอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 5.16$) สามารถจินตนาการลักษณะของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานได้ ($\bar{X} = 5.13$) และรู้จักอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.98$) ตามลำดับ

7) ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.14 ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว	ระดับภาพลักษณ์			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ความน่าชื่นชม	5.63	1.314	ดี	1
2. ความผ่อนคลาย	5.29	1.544	ค่อนข้างดี	3
3. ความงดงาม	5.57	1.430	ดี	2
4. ความน่าตื่นเต้น	5.27	1.506	ค่อนข้างดี	4
ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยวโดยรวม	5.49	.857	ดี	-

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความคิดเห็น ด้านภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมในระดับดี ($\bar{X} = 5.49$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยวในระดับดี ในเรื่องความน่าชื่นชม ($\bar{X} = 5.63$) รองลงมาคือ ความงดงาม ($\bar{X} = 5.57$) และนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยวในระดับค่อนข้างดี ในเรื่อง ความผ่อนคลาย ($\bar{X} = 5.29$) และความน่าตื่นเต้น ($\bar{X} = 5.27$) ตามลำดับ

8) ความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต

ตารางที่ 4.15 ความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคตที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต	ระดับความตั้งใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ถ้าต้องการท่องเที่ยวอีกจะท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ	5.68	1.112	มาก	1

แก่งกระจาน				
2. โอกาสที่จะท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานอีก	5.66	1.226	มาก	2
3. การท่องเที่ยวครั้งต่อไปมีแนวโน้มจะไปอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	5.59	1.187	มาก	3
ความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคตโดยรวม	5.64	1.045	มาก	-

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคตโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 5.64$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคตในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ในเรื่องถ้าต้องการท่องเที่ยวอีกจะท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ($\bar{X} = 5.68$) รองลงมาคือ โอกาสที่จะท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานอีก ($\bar{X} = 5.66$) และการท่องเที่ยวครั้งต่อไปมีแนวโน้มจะไปอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ($\bar{X} = 5.59$) ตามลำดับ

9) ความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อให้กับบุคคลอื่น

ตารางที่ 4.16 ความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อให้กับบุคคลอื่นเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อให้กับบุคคลอื่น	ระดับความตั้งใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. โอกาสที่จะแนะนำ/บอกต่ออุทยานแห่งชาติแก่งกระจานให้กับบุคคลอื่น	5.78	1.202	มาก	2
2. จะแนะนำบุคคลอื่นให้ท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	5.70	1.104	มาก	3
3. จะบอกเล่าสิ่งที่ดีของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานให้กับบุคคลอื่น	5.79	1.096	มาก	1
ความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อให้กับบุคคลอื่นโดยรวม	5.76	1.044	มาก	-

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อให้กับบุคคลอื่นโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 5.76$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อให้กับบุคคลอื่นในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ในเรื่องจะบอกเล่าสิ่งที่ดีของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานให้กับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 5.79$) รองลงมาคือ โอกาสที่จะแนะนำ/บอกต่ออุทยานแห่งชาติแก่งกระจานให้กับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 5.78$) และจะแนะนำบุคคลอื่นให้ท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ($\bar{X} = 5.70$) ตามลำดับ

10) ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ตารางที่ 4.17 ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	จำนวน	ร้อยละ
1. ถนนหนทาง ขรุขระ ไม่ดี	62	51.24
2. สาธารณูปโภค เช่น บางแห่งไม่มีไฟฟ้า ห้องน้ำไม่สะอาด ร้านอาหารและที่พักมีน้อย	20	16.53
3. สภาพภูมิอากาศไม่คงที่	19	15.70
4. นักท่องเที่ยวหนาแน่นเกินไป	11	9.09
5. การประชาสัมพันธ์มีน้อย เช่น ป้ายบอกทาง	8	6.61
6. เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ	1	.83
รวม	121	100.00

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว ดังนี้ คือ ถนนหนทาง ขรุขระ ไม่ดี (51.24%) รองลงมาคือ สาธารณูปโภค เช่น บางแห่งไม่มีไฟฟ้า ห้องน้ำไม่สะอาด ร้านอาหารและที่พักมีน้อย (16.53%) สภาพภูมิอากาศไม่คงที่ (15.70%) นักท่องเที่ยวหนาแน่นเกินไป (9.09%) การประชาสัมพันธ์มีน้อย เช่น ป้ายบอกทาง (6.61%) และเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ (.83%) ตามลำดับ

11) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ตารางที่ 4.18 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	จำนวน	ร้อยละ
1. ขยายถนนให้มากขึ้น ปรับปรุงให้ดี	30	27.27
2. ทำห้องน้ำให้สะอาด	25	22.73
3. ร้านอาหารควรมีมากกว่านี้ ลดค่าเช่าจักรยาน	20	18.18
4. เจ้าหน้าที่ให้บริการควรมีมากขึ้น	15	13.64
5. ควรเพิ่มบริการเสริม สิ่งอำนวยความสะดวก และกิจกรรม	10	9.09
6. เน้นการรักษาธรรมชาติ ความสะอาด และเพิ่มถังขยะ	7	6.36
7. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เช่น ป้ายบอกทาง	3	2.73
รวม	110	100.00

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ดังนี้ ขยายถนนให้มากขึ้น ปรับปรุงให้ดี (27.27%) รองลงมาคือ ทำห้องน้ำให้สะอาด (22.73%) ร้านอาหารควรมีมากกว่านี้ ลดค่าเช่าจักรยาน (18.18%) เจ้าหน้าที่ให้บริการควรมีมากขึ้น (13.64%) ควรเพิ่มบริการเสริม สิ่งอำนวยความสะดวก และกิจกรรม (9.09%)

เน้นการรักษาธรรมชาติ ความสะอาด และเพิ่มถังขยะ (6.36%) และเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เช่น ป้ายบอกทาง (2.73%) ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน การทดสอบสมมติฐาน

4.2.1 การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis)

ผู้วิจัยได้นำตัวแปรบางตัวมาทำการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อจัดกลุ่มของคำถามที่มีประเด็นของการวัดคล้ายคลึงกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

การเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเรื่องเหตุจูงใจที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ประกอบด้วยคำถามย่อยจำนวน 7 ข้อ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้วิธี Principle component analysis และให้มีการหมุนแกนแบบตั้งฉาก (Varimax rotation) ผลการทดสอบพบว่าจำนวนคำถามย่อย 7 ข้อนั้นมีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO)) เท่ากับ .791 และมีผลการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity ที่มีค่า Sig. = .000 ซึ่งต่ำกว่า .050 แสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์ปัจจัย นอกจากนี้ ทั้ง 2 ปัจจัยมีค่า Eigen value เท่ากับ 4.826 และมีความแปรปรวนที่สกัดได้ เท่ากับ 68.939 โดยที่ ปัจจัยร่วมที่ 1 (แรงจูงใจทางการพักผ่อนคลาย) มีค่า Cronbach alpha เท่ากับ .808 และปัจจัยร่วมที่ 2 (แรงจูงใจทางการผจญภัย) มีค่า Cronbach alpha เท่ากับ .796 ซึ่งมากกว่าระดับที่กำหนดไว้ ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดง Rotated Factor Matrix(a)

	ปัจจัย (Factor)	
	ปัจจัยร่วมที่ 1: แรงจูงใจทางการพักผ่อนคลาย	ปัจจัยร่วมที่ 2: แรงจูงใจทางการผจญภัย
a6.4 เพื่อความเพลิดเพลินกับเพื่อนและครอบครัว	.876	
a6.5 เพื่อผ่อนคลาย	.847	
a6.1 ชมความสวยงามของทัศนียภาพ	.766	
a6.2 เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่และแตกต่าง	.608	
a6.7 เพื่อพบปะและสมาคมกับกลุ่มที่เดินป่าด้วยกัน		.852
a6.3 เพื่อผจญภัย		.818
a6.6 เพื่อเรียนรู้ธรรมชาติ+ชีวิตสัตว์ป่า		.813
Eigenvalue	3.244	1.582
ร้อยละของความแปรปรวนที่สกัดได้ (Percentage of Variance Extracted)	46.339	22.600

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

	ปัจจัย (Factor)	
	ปัจจัยร่วมที่ 1: แรงจูงใจทางการพักผ่อนคลาย	ปัจจัยร่วมที่ 2: แรงจูงใจทางการผจญภัย
Cronbach alpha	.808	.796

*หมายเหตุ: (1) วิธีที่ใช้ในการสกัดปัจจัยคือ Principal Component Analysis (2) วิธีที่ใช้ในการหมุนแกนคือ Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization a Rotation converged in 9 iterations. (3) เพื่อความสะดวกในการตีความและอ่านผล ผู้วิจัยรายงานเฉพาะค่า Factor loadings ที่มากกว่า 0.40

การเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเรื่องประสบการณ์การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ประกอบด้วยคำถามย่อยจำนวน 12 ข้อ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้วิธี Principle component analysis และให้มีการหมุนแกนแบบตั้งฉาก (Varimax rotation) ผลการทดสอบพบว่าจำนวนคำถามย่อย 12 ข้อ นั้น มีค่า KMO [Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO)] เท่ากับ .883 และมีผลการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity ที่มีค่า Sig. = .000 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์ปัจจัย นอกจากนี้ ทั้ง 2 ปัจจัยมีค่า Eigen value เท่ากับ 8.729 และมีความแปรปรวนที่สกัดได้ เท่ากับ 72.74 โดยที่ ปัจจัยร่วมที่ 1 (ความงดงามของธรรมชาติ) มีค่า Cronbach alpha เท่ากับ .904 ปัจจัยร่วมที่ 2 (ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยว) มีค่า Cronbach alpha เท่ากับ .844 และปัจจัยร่วมที่ 3 (ความตื่นเต้นสนุกสนาน) มีค่า Cronbach alpha เท่ากับ .850 ซึ่งมากกว่าระดับที่กำหนดไว้ ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดง Rotated Factor Matrix(a)

	ปัจจัย (Factor)		
	ปัจจัยร่วมที่ 1: ความงดงามของ ธรรมชาติ	ปัจจัยร่วมที่ 2: ประสบการณ์จาก แหล่งท่องเที่ยว	ปัจจัยร่วมที่ 3: ความ ตื่นเต้นสนุกสนาน
a7.10 ความงดงามของธรรมชาติ เช่น กล้วยไม้ป่า	.855		
a7.9 ทำให้เกิดความรู้ด้านเส้นทางเดินป่า	.827		
a7.12 ความงดงามของสัตว์ป่า เช่น ผีเสื้อ นก ฯลฯ	.810		
a7.7 มีความรู้ด้านธรรมชาติ /พันธุ์พืช	.800		
a7.8 ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสัตว์ป่า	.754		
a7.11 ความงดงามของทัศนียภาพ เช่น ทะเลหมอก	.722		

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

	ปัจจัย (Factor)		
	ปัจจัยร่วมที่ 1: ความงดงามของ ธรรมชาติ	ปัจจัยร่วมที่ 2: ประสบการณ์จาก แหล่งท่องเที่ยว	ปัจจัยร่วมที่ 3: ความตื่นเต้น สนุกสนาน
a7.5 หลุดพ้นจากความจำเจซ้ำซาก		.851	
a7.4 หลุดพ้นจากชีวิตการทำงาน		.835	
a7.6 หลุดพ้นจากความสับสนวุ่นวายของผู้คน		.827	
a7.2 รู้สึกตื่นเต้น ประทับใจ			.834
a7.1 ความสนุก			.817
a7.3 เพลิดเพลิน			.797

Eigenvalue	5.531	2.090	1.108
ร้อยละของความแปรปรวนที่สกัดได้ (Percentage of Variance Extracted)	46.091	17.420	9.229
Cronbach alpha	.904	.844	.850

*หมายเหตุ: (1) วิธีที่ใช้ในการสกัดปัจจัยคือ Principal Component Analysis (2) วิธีที่ใช้ในการหมุนแกนคือ Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization a Rotation converged in 9 iterations. (3) เพื่อความสะดวกในการตีความและอ่านผล ผู้วิจัยรายงานเฉพาะค่า Factor loadings ที่มากกว่า 0.40

การเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเรื่องเหตุจูงใจที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ประกอบด้วยคำถามย่อยจำนวน 12 ข้อ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้วิธี Principle component analysis และให้มีการหมุนแกนแบบตั้งฉาก (Varimax rotation) ผลการทดสอบพบว่า จำนวนคำถามย่อย 12 ข้อนั้นมีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO)) เท่ากับ .917 และมีผลการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity ที่มีค่า Sig. = .000 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์ปัจจัย นอกจากนี้ ทั้ง 2 ปัจจัยมีค่า Eigen value เท่ากับ 8.111 และมีความแปรปรวนที่สกัดได้ เท่ากับ 67.60 โดยที่ปัจจัยร่วมที่ 1 (ประสบการณ์ด้านพฤติกรรมและความรู้) มีค่า Cronbach alpha เท่ากับ .904 และปัจจัยร่วมที่ 2 (ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก) มีค่า Cronbach alpha เท่ากับ 1.204 ซึ่งมากกว่าระดับที่กำหนดไว้ ดังตาราง

ตารางที่ 4.21 แสดง Rotated Factor Matrix(a)

	ปัจจัย (Factor)	
	ปัจจัยร่วมที่ 1: ประสบการณ์ด้านพฤติกรรม และความรู้	ปัจจัยร่วมที่ 2 : ประสบการณ์ด้านอารมณ์ และความรู้สึก
B1.2BEHA การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติ แก่งกระจานทำให้ฉันมีประสบการณ์ของร่างกาย	.809	
B1.3KHOW การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติ แก่งกระจานกระตุ้นพฤติกรรมการแก้ปัญหา	.796	
B1.1BEHA การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติ แก่งกระจานทำให้ฉันมีกิจกรรมทางร่างกาย	.770	
B1.3BEHA การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติ แก่งกระจานมีเป้าหมายไปที่กิจกรรม การกระทำต่างๆ	.768	
B1.2KHOW การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ แก่งกระจานเป็นอาหารสมองสำหรับฉัน	.737	
B1.1KHOW การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติ แก่งกระจานทำให้เกิดกระบวนการทางความคิดในตัวฉัน	.710	
B1.1FEEL ฉันรู้สึกประทับใจอย่างมาก ในการท่องเที่ยวที่นี่ทั้ง		.827

ในด้านการพบเห็น/สัมผัสธรรมชาติ		
B1.2FEEL ฉันพบว่าการท่องเที่ยวที่ อุทยานแห่งชาติ แก่ง กระ जानเปลี่ยนแปลงในประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของฉัน		.790
B1.1EMO การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติ แก่งกระ जान กระตุ้นความรู้สึกอย่างมากในตัวฉัน		.777
B1.3FEEL อุทยานแห่งชาติ แก่งกระ जानสามารถกระตุ้น ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของฉัน		.729
B1.3EMO การท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติ แก่งกระ जान สามารถสร้างความรู้สึกมากมายให้กับฉัน		.647
Eigenvalue	6.907	1.204
ร้อยละของความแปรปรวนที่สกัดได้ (Percentage of Variance Extracted)	57.562	10.036
Cronbach alpha	.904	.880

*หมายเหตุ: (1) วิธีที่ใช้ในการสกัดปัจจัยคือ Principal Component Analysis (2) วิธีที่ใช้ในการหมุนแกนคือ Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization a Rotation converged in 9 iterations. (3) เพื่อความสะดวกในการตีความและอ่านผล ผู้วิจัยรายงานเฉพาะค่า Factor loadings ที่มากกว่า 0.40

ขั้นต่อไปคือการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability analysis) พบว่าปัจจัยร่วมที่ 1 และ 2 มีความสอดคล้องภายในสูงเนื่องจากมีค่า item-total correlation สูงกว่า 0.5 และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาส่วนใหญ่เท่ากับ 0.81, 0.79, 0.77, 0.73, 0.71, .82, .79, .77, .72 และ 0.73 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.70 (Nunnally, 1978) ส่วนค่าถ้อยข้อ B1.2EMO ถูกตัดออกจากการวิเคราะห์เพราะมีคะแนนน้ำหนักคร่อมทั้ง 2 ปัจจัย

ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) เพื่อจัดกลุ่มของคำถามที่มีประเด็นการวัดคล้ายคลึงกันอยู่ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อจะได้ตัวแปรใหม่เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. แรงจูงใจในการท่องเที่ยว (แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย และแรงจูงใจด้านการผจญภัย)
2. ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยว (ประสบการณ์ด้านพฤติกรรมและความรู้, ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก)
3. คุณค่าที่รับรู้ (คุณค่าด้านการเงิน, คุณค่าด้านหน้าที่, คุณค่าด้านอารมณ์, คุณค่าด้านการแสดงความเป็นตัวของตัวเอง)
4. คุณค่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว, ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว)

4.2.2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 แรงจูงใจในการท่องเที่ยว (แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย และแรงจูงใจด้านการผจญภัย) ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยว (ประสบการณ์ด้านพฤติกรรมและความรู้, ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก) คุณค่าที่รับรู้ (คุณค่าด้านการเงิน, คุณค่าด้านหน้าที่, คุณค่าด้านอารมณ์, คุณค่าด้านการแสดงความเป็นตัวของตัวเอง) คุณค่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว, ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว) ส่งผลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคตของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.22 แรงจูงใจในการท่องเที่ยว การเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีผลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต และความตั้งใจแนะนำ/บอกต่อของนักท่องเที่ยว

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม					
	ความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต			ความตั้งใจแนะนำ/บอกต่อ		
	Std.β	t	Sig.	Std.β	t	Sig.
1. แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย	-	-	-	.182	4.352**	.000
2. แรงจูงใจด้านการผจญภัย	-	-	-	-.096	-2.307*	.022
3. ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยวด้านพฤติกรรมและความรู้	-	-	-	-	-	-
4. ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	.197	4.038**	.000	.284	5.620**	.000
5. คุณค่าที่รับรู้ด้านการเงิน	-	-	-	-	-	-
6. คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่	.234	4.576**	.000	.197	3.990**	.000
7. คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์	.150	2.768**	.006	.221	4.071**	.000
8. คุณค่าที่รับรู้ด้านการแสดงความเป็นตัวของตัวเอง	-	-	-	-	-	-
9. ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว	.179	3.673**	.000	.100	2.545*	.011
10. การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว	.129	3.193**	.002	-	-	-
จำนวนคน	413			413		
F	81.320**			70.753**		
Sig.	.000			.000		
R ²	49.9%			51.1%		
Adj. R ²	49.3%			50.3%		

หมายเหตุ : (1) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) จำนวนกลุ่มตัวอย่างลดลงจาก 419 เหลือ 413 เนื่องจากผู้วิจัยได้ตัด case ที่มีค่า Standardized residual มากกว่า ± 3

จากตารางที่ 4.22 เมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์สถิติการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคตของนักท่องเที่ยวพบว่า ตัวแปรตามขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว เนื่องจากค่า Sig. ของสถิติทดสอบ F น้อยกว่า .05 จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระที่ละตัวโดยใช้สถิติทดสอบ t จึงพบว่า ตัวแปรอิสระได้แก่ ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่ คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์ ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว และการรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับ ความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต ส่วนตัวแปรอิสระได้แก่ แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย

คลาย แรงจูงใจด้านการผจญภัย ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยวด้านพฤติกรรมและความรู้ คุณค่าที่รับรู้ด้านการเงิน และคุณค่าที่รับรู้ด้านการแสดงความเป็นตัวของตัวเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต โดยสรุปโมเดลนี้มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุเท่ากับ (Adj. R^2) 49.3%

ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น กัลยา วาณิชย์บัญชา (2551) ได้กล่าวว่า ต้องมีการทดสอบเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (1) ค่าเฉลี่ยของค่าคลาดเคลื่อนต้องเท่ากับ 0 ซึ่งในการวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้วิธีกำลัง 2 น้อยที่สุด (Ordinary least Square) ในการประมาณค่า β_0 และ β_1 จะทำให้ค่าคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0 เสมอ (2) ค่าคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งทดสอบได้โดยนำค่าคลาดเคลื่อน (Residual) ไปทดสอบการแจกแจงแบบปกติโดยใช้สถิติ Kolmogorov-Smirnov พบว่าค่า Sig. เท่ากับ .200 จึงสรุปได้ว่า ค่าคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ (3) ค่าคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน โดยดูจากค่า Durbin-watson ควรอยู่ระหว่าง 1.5-2.5 ซึ่งในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้ค่า Durbin-watson เท่ากับ 1.837 (4) ค่าแปรปรวนต้องคงที่ทุกค่าโดยพิจารณาจากกราฟในภาคผนวก (5) ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระกันซึ่งผลการวิเคราะห์ครั้งนี้ พบว่า ค่า Tolerance อยู่ระหว่าง .417 ถึง .756 และค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.323 ถึง 2.398 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ กัลยา วาณิชย์บัญชา (2551) ได้กำหนดไว้ กล่าวคือ ค่า Tolerance ที่เข้าใกล้ 0 และค่า VIF ที่มีค่ามากถือว่ามีปัญหา Multi-Collinearity

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจแนะนำ/บอกต่อของนักท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรตามขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว เนื่องจากค่า Sig. ของสถิติทดสอบ F น้อยกว่า .05 จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระที่ละตัวโดยใช้สถิติทดสอบ t จึงพบว่า ตัวแปรอิสระได้แก่ แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย แรงจูงใจด้านการผจญภัย ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่ คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์ และภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับ ความตั้งใจแนะนำ/บอกต่อ ส่วนตัวแปรอิสระได้แก่ ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยวด้านพฤติกรรมและความรู้ คุณค่าที่รับรู้ด้านการเงิน คุณค่าที่รับรู้ด้านการแสดงความเป็นตัวของตัวเอง และการรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจแนะนำ/บอกต่อ โดยสรุปโมเดลนี้มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุเท่ากับ (Adj. R^2) 50.3%

ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น กัลยา วาณิชย์บัญชา (2551) ได้กล่าวว่า ต้องมีการทดสอบเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (1) ค่าเฉลี่ยของค่าคลาดเคลื่อนต้องเท่ากับ 0 ซึ่งในการวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้วิธีกำลัง 2 น้อยที่สุด (Ordinary least Square) ในการประมาณค่า β_0 และ β_1 จะทำให้ค่าคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0 เสมอ (2) ค่าคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งทดสอบได้โดยนำค่าคลาดเคลื่อน (Residual) ไปทดสอบการแจกแจงแบบปกติโดยใช้สถิติ Kolmogorov-Smirnov พบว่าค่า Sig. เท่ากับ .200 จึงสรุปได้ว่า ค่าคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ (3) ค่าคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน โดยดูจากค่า Durbin-watson ควรอยู่ระหว่าง 1.5-2.5 ซึ่งในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้ค่า Durbin-watson เท่ากับ 1.955 (4) ค่าแปรปรวนต้องคงที่ทุกค่าโดยพิจารณาจากกราฟในภาคผนวก (5) ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระกันซึ่งผลการวิเคราะห์ครั้งนี้ พบว่า ค่า Tolerance อยู่ระหว่าง .408 ถึง .777 และค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.287 ถึง 2.449 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ กัลยา วาณิชย์บัญชา

(2551) ได้กำหนดไว้ กล่าวคือ ค่า Tolerance ที่เข้าใกล้ 0 และค่า VIF ที่มีค่ามากถือว่ามีปัญหา Multi-Collinearity

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 เพศที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ (1) สถิติ Independent t-test (2) สถิติ Analysis of Variance : One-Way ANOVA โดยจะทำการทดสอบ Test of Homogeneity of Variances ถ้าพบว่า ค่า Levene Statistic มีค่าน้อยกว่า .05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนแตกต่างกัน จะใช้ค่าสถิติ Welch Test เพื่อทดสอบความแตกต่าง แต่ถ้าค่า Levene Statistic มีค่ามากกว่า .05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จะใช้ค่าสถิติ F-test เพื่อทดสอบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามเพศ ของนักท่องเที่ยว

ตัวแปรที่ศึกษา		Levene's Test for Equality of Variances		เพศ		t	df	Sig.
				ชาย	หญิง			
		F	Sig.	\bar{X}_1	\bar{X}_2			
1. แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย	Equal variances assumed	.797	.372	5.6	5.70	-.181	412	.857

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา		Levene's Test for Equality of Variances		เพศ		t	df	Sig.
				ชาย	หญิง			
		F	Sig.	\bar{X}_1	\bar{X}_2			

2. แรงจูงใจด้านการ ผจญภัย	Equal variances assumed	.267	.606	5.08	4.98	.790	412	.430
3. ประสบการณ์จาก แหล่งท่องเที่ยวด้าน พฤติกรรมและความรู้	Equal variances assumed	.502	.479	5.99	5.92	.727	412	.468
4. ประสบการณ์ด้าน อารมณ์และความ รู้สึก	Equal variances assumed	.906	.342	5.44	5.43	.069	412	.945
5. คุณค่าที่รับรู้ด้าน หน้าที่	Equal variances assumed	3.178	.075	5.28	5.16	1.407	412	.160
6. คุณค่าที่รับรู้ด้าน อารมณ์	Equal variances assumed	.079	.779	5.72	5.66	.567	412	.571
7. ภาพลักษณ์ตราแหล่ง ท่องเที่ยว	Equal variances assumed	.643	.423	5.24	5.08	1.436	412	.152
8. การรู้จักตราแหล่ง ท่องเที่ยว	Equal variances assumed	9.315	.002	5.52	5.38	1.126	411.647	.261
9. ความตั้งใจที่จะ ท่องเที่ยวซ้ำใน อนาคต	Equal variances assumed	1.599	.207	5.75	5.58	1.722	412	.086
10. ความตั้งใจที่จะ แนะนำ/บอกต่อ	Equal variances assumed	7.385	.007	5.83	5.73	1.108	411.997	.269

จากตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
จำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว พบว่า

การเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในทุกด้าน มีค่า Sig. มากกว่า .05 จึง
ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน
กันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

**สมมติฐานข้อที่ 3.2 อายุที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิง
นิเวศแตกต่างกัน**

สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว

ตัวแปรที่ศึกษา	Test of Homogeneity of Variances		F-test	Welch	Sig.
	Levene Statistic	Sig.			
1. แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย	3.093	.009	-	3.980*	.018
2. แรงจูงใจด้านการผจญภัย	1.277	.273	.518	-	.763
3. ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยวด้านพฤติกรรมและความรู้	1.277	.273	.419	-	.835
4. ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	1.268	.277	.729	-	.602
5. คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่	.377	.864	.724	-	.606
6. คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์	.835	.525	1.047	-	.389
7. ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว	.703	.621	.782	-	.563
8. การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว	1.904	.092	2.560*	-	.027
9. ความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต	1.210	.303	.838	-	.523
10. ความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อ	1.371	.234	1.107	-	.356

หมายเหตุ : (1) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว พบว่า

แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย ด้านการรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว มีค่า Sig. น้อยกว่า .01 และ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย ด้านการรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของแรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย ด้านการรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว โดยใช้สถิติ Dunnett T3 และสถิติ LSD

	อายุ		ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
		\bar{x}				
แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย	ต่ำกว่า 25 ปี	5.49	-	-	-	-
	25-34 ปี	5.71	-	-	-	-
	35-44 ปี	5.77	-	-	-	-

	45 ปีขึ้นไป	5.07	-	-	-	-
ด้านการรู้จักตรา แหล่งท่องเที่ยว		\bar{x}	5.18	5.05	5.12	5.50
	ต่ำกว่า 25 ปี	5.18	-	.13	.06	-.32
	25-34 ปี	5.05	-	-	-.07	-.45*
	35-44 ปี	5.12	-	-	-	-.38
	45 ปีขึ้นไป	5.50	-	-	-	-

หมายเหตุ : (1) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(2) จำนวนกลุ่มของอายุได้มีการรวมกลุ่มใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขการใช้สถิติ

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย ด้านการรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว พบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 35-44 ปี มีแรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .70

นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25-34 ปี มีการรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .45

สมมติฐานข้อที่ 3.3 สถานภาพที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศแตกต่างกัน

สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพของนักท่องเที่ยว

ตัวแปรที่ศึกษา		Levene's Test for Equality of Variances		สถานภาพ		t	df	Sig.
		F	Sig.	โสด/หม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	สมรส/ อยู่ด้วยกัน			
				\bar{X}_1	\bar{X}_2			
1. แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย	Equal variances assumed	1.565	.212	5.68	5.69	-.035	412	.972
2. แรงจูงใจด้านการผจญภัย	Equal variances assumed	.137	.711	5.01	5.04	-.266	412	.791
3. ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยวด้านพฤติกรรมและความรู้	Equal variances assumed	.257	.613	5.94	5.98	-.388	412	.698

4. ประสบการณ์ด้าน อารมณ์และความรู้สึก	Equal variances assumed	1.085	.298	5.40	5.51	-1.198	412	.232
5. คุณค่าที่รับรู้ด้าน หน้าที่	Equal variances assumed	.000	.999	5.19	5.26	-.812	412	.417
6. คุณค่าที่รับรู้ด้าน อารมณ์	Equal variances assumed	.037	.848	5.62	5.79	-1.793	412	.074
7. ภาพลักษณ์ตรา แหล่งท่องเที่ยว	Equal variances assumed	.871	.351	5.31	5.64	-2.678**	412	.008
8. การรู้จักตราแหล่ง ท่องเที่ยว	Equal variances assumed	.871	.774	5.05	5.31	-2.441*	412	.015
9. ความตั้งใจที่จะ ท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต	Equal variances assumed	2.117	.146	5.52	5.87	-3.483**	412	.001
10. ความตั้งใจที่จะ แนะนำ/บอกต่อ	Equal variances assumed	5.765	.017	5.65	5.97	-3.315**	391.962	.001

หมายเหตุ : (1) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) จำนวนกลุ่มของสถานภาพได้มีการรวมกลุ่มใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขการใช้สถิติ

จากตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพของนักท่องเที่ยว พบว่า

ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว ความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต และความตั้งใจที่แนะนำ/บอกต่อ มีค่า Sig. น้อยกว่า .05 และ .01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมี ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว ความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต และความตั้งใจที่แนะนำ/บอกต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05, 01 และ .01 ตามลำดับ โดยนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีความคิดด้านภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว ความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต และความตั้งใจที่แนะนำ/บอกต่อ มากกว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด/ม่าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.4 อาชีพที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว

ตัวแปรที่ศึกษา	Test of Homogeneity of Variances		F-test	Welch	Sig.
	Levene Statistic	Sig.			

เกษตรกร แม่บ้าน ฯลฯ									
------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

หมายเหตุ : (1) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) จำนวนกลุ่มของอาชีพได้มีการรวมกลุ่มใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขการใช้สถิติ

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายค่าของแรงจูงใจด้านการผจญภัย จำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว พบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพผู้ใช้แรงงานในการผลิต มีแรงจูงใจด้านการผจญภัย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานด้านการค้า และมากกว่านักท่องเที่ยวอาชีพอื่นๆ เช่น เกษตรกร แม่บ้าน ฯลฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .82 และ .86 ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 3.5 รายได้ครัวเรือนต่อเดือนที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ครัวเรือนต่อเดือนที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ครัวเรือนต่อเดือนที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามรายได้ครัวเรือนต่อเดือนของนักท่องเที่ยว

ตัวแปรที่ศึกษา		Levene's Test for Equality of Variances		รายได้ครัวเรือนต่อเดือน		t	df	Sig.
		F	Sig.	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 53,999 บาท	54,000 บาทขึ้นไป			
				\bar{X}_1	\bar{X}_2			
1. แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย	Equal variances assumed	1.208	.272	5.69	5.72	-.257	412	.797
2. แรงจูงใจด้านการผจญภัย	Equal variances assumed	2.619	.106	5.15	4.23	5.376**	412	.000
3. ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยวด้านพฤติกรรมและความรู้	Equal variances assumed	.018	.894	5.96	5.90	.438	412	.662
4. ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	Equal variances assumed	2.477	.116	5.46	5.30	1.277	412	.202
5. คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่	Equal variances assumed	3.468	.063	5.27	4.88	3.075**	412	.002

6. คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์	Equal variances assumed	.706	.401	5.75	5.29	3.598**	412	.000
7. ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว	Equal variances assumed	.836	.361	5.54	4.85	3.967**	412	.000

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา		Levene's Test for Equality of Variances		รายได้ครัวเรือนต่อเดือน		t	df	Sig.
		F	Sig.	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 53,999 บาท	54,000 บาทขึ้นไป			
				\bar{X}_1	\bar{X}_2			
8. การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว	Equal variances assumed	.277	.599	5.19	4.96	1.701	412	.090
9. ความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต	Equal variances assumed	3.099	.079	5.68	5.51	1.184	412	.237
10. ความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อ	Equal variances assumed	1.750	.187	5.80	5.65	1.033	412	.302

หมายเหตุ : (1) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) จำนวนกลุ่มของรายได้ครัวเรือนต่อเดือนมีการรวมกลุ่มใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขการใช้สถิติ

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามรายได้ครัวเรือนต่อเดือนของนักท่องเที่ยว พบว่า

แรงจูงใจด้านการผจญภัย คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่ คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์ และภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว มีค่า Sig. น้อยกว่า .01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ครัวเรือนต่อเดือนแตกต่างกันมี แรงจูงใจด้านการผจญภัย คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่ คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์ และภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ครัวเรือนต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 53,999 บาท มีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทุกด้านที่กล่าวมามากกว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ครัวเรือนต่อเดือน 54,000 บาทขึ้นไป ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.6 ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของนักท่องเที่ยว

ตัวแปรที่ศึกษา		Levene's Test for Equality of Variances		ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน		t	df	Sig.
		F	Sig.	กรุงเทพฯ	ต่างจังหวัด			
				\bar{X}_1	\bar{X}_2			
1. แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย	Equal variances assumed	1.537	.216	5.73	5.64	.996	412	.335
2. แรงจูงใจด้านการผจญภัย	Equal variances not assumed	8.142	.005	4.84	5.32	-3.960**	376.413	.000
3. ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยวด้านพฤติกรรมและความรู้	Equal variances assumed	.884	.348	6.02	5.85	1.659	412	.098
4. ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	Equal variances assumed	.100	.752	5.44	5.44	.006	412	.995
5. คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่	Equal variances assumed	.989	.321	5.14	5.34	-2.248*	412	.025
6. คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์	Equal variances assumed	2.991	.084	5.65	5.74	-.982	412	.327
7. ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว	Equal variances assumed	.162	.688	5.11	5.22	-1.946	412	.052
8. การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว	Equal variances assumed	.166	.684	5.35	5.59	-1.047	412	.296
9. ความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต	Equal variances assumed	.122	.728	5.63	5.70	-.604	412	.546
10. ความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อ	Equal variances assumed	.098	.755	5.78	5.77	.120	412	.905

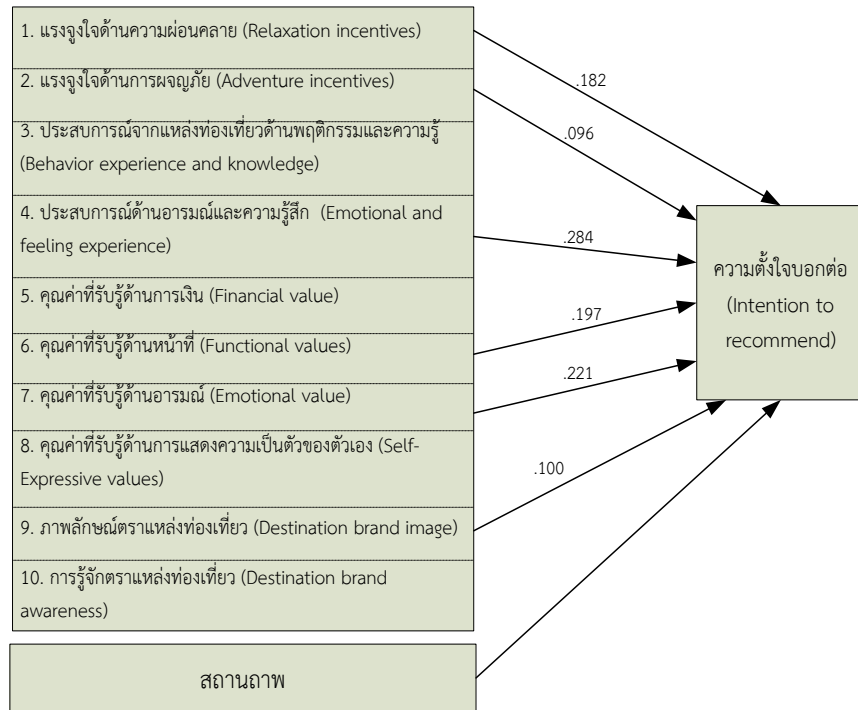
หมายเหตุ : (1) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) จำนวนกลุ่มของที่อยู่อาศัยในปัจจุบันมีการรวมกลุ่มใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขการใช้สถิติ

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของนักท่องเที่ยว พบว่า

แรงจูงใจด้านการผจญภัย และคุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่ มีค่า Sig. น้อยกว่า .01 และ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแตกต่างกันมีแรงจูงใจด้านการผจญภัย และคุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ โดยนักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยในปัจจุบันที่ต่างจังหวัดมีแรงจูงใจด้านการผจญภัย และคุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่มากกว่า นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยในปัจจุบันที่กรุงเทพฯ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย คุณค่าตราแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านการเรียนรู้ทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จ.เพชรบุรี

หมายเหตุ: สถานภาพ (กลุ่มแต่งงานมีความตั้งใจบอกต่อมากกว่ากลุ่มโสด)

หมายเหตุ: สถานภาพ (กลุ่มแต่งงานมีความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำมากกว่ากลุ่มโสด)

ตารางที่ 4.31 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 1 และสมมติฐานข้อที่ 2	ผลการทดสอบสมมติฐาน		สถิติที่ใช้
	ความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต	ความตั้งใจแนะนำ /บอกต่อ	
สมมติฐานข้อที่ 1 และสมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยต่างๆ ส่งผลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต และความตั้งใจแนะนำ/บอกต่อของนักท่องเที่ยว			
1. แรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย (Relaxation incentives) →	✗	✓ (.182)**	Multiple regression
2. แรงจูงใจด้านการผจญภัย (Adventure incentives) →	✗	✓ (-.096)*	Multiple regression
3. ประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยวด้านพฤติกรรมและความรู้ (Behavior experience and knowledge) →	✗	✗	Multiple regression
4. ประสบการณ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Emotional and feeling experience) →	✓ (.197)**	✓ (.284)**	Multiple regression
5. คุณค่าที่รับรู้ด้านการเงิน (Financial value) →			
6. คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่ (Functional values) →	✓ (.234)**	✓ (.197)	Multiple regression
7. คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์ (Emotional value) →	✓ (.150)**	✓ (.221)**	Multiple regression
8. คุณค่าที่รับรู้ด้านการแสดงความเป็นตัวของตัวเอง (Self-Expressive values) →	✗	✗	Multiple regression
9. ภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว (Destination brand image) →	✓ (.179)**	✓ (.100) *	Multiple regression
10. การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว (Destination brand awareness) →	✓ (.129)**	✗	Multiple regression

ตารางที่ 4.32 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3	ANOVA	Welch	t-test
สมมติฐานข้อที่ 3 ลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีการเรียนรู้ทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน			
1. นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจด้านความผ่อนคลาย ด้านการรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน	✓	✓	-
2. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว การรู้จักตราแหล่งท่องเที่ยว ความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต และความตั้งใจที่แนะนำ/บอกต่อ แตกต่างกัน	-	-	✓
3. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจด้านการผจญภัย แตกต่างกัน	-	✓	-
4. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ครัวเรือนต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจด้านการผจญภัย คุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่ คุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์ และภาพลักษณ์ตราแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกัน	-	-	✓
5. นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยแตกต่างกันมีแรงจูงใจด้านการผจญภัยและคุณค่าที่รับรู้ด้านหน้าที่แตกต่างกัน	-	-	✓